

gohotnega, toda slabotnega in slabo podučena samoderžca, mobilizacijo, ki je bila pravi in neposredni vzrok te velikanske katastrofe narodov, je pomenila s krivci ter se bori sedaj v težkih stiskah potom premirja in miru za notranjo obnovitev. Ni mi treba dopolnjevati jasnih besed g. državnega kanclerja. Tudi o tem vprašanju nas bo vodila trdna in zrna državniška predanost na temelju obstoječih dejstev.

Do sedaj od današnjih močitev v Petrogradu svetu sporočeni temelji se zde sposobni za preustroj razmer na vzhodu, ki vpoštevata samoodločbo narodov, zagotavlja bistvene in trajne interese obeh velikih sosedov Rusije in Nemčije. Veseli me, da moremo zasledovati te cilje v sporazumu s svojimi zavezniki in s podporo večine zastopnikov nemškega naroda. Tako bo imel naš nastop tudi večji poudarek.

Glede vojaškega položaja se omejujem na to, da spregovorim par besed o vojni z Italijo, katere politične posledice je že spoznati. Celo v tej gigantski borbi še ni bilo take slike. Govori nato o prodiranju nemških in avstrijskih čet v Italijo.

Nasproti trditvi s sovražne strani, da se drži Nemčija napram vojnim ciljem tako rezervirano samo, da bi mogla nastopiti, če ima okrog konlerenčne mize zbrane zastopnike sovražnikov, z nezasišanimi zahtevami, je izjavil državni tajnik, da je več polov odprtil, če hočejo sovražniki izvedeti, kaj hoče Nemčija. Nasprotniki na papeževu noto sploh niso odgovorili in Francoska in Anglija sta odločeni naslanjati se na silo.

Vesti o ponudbi Romunske za pogajanja, se še ne potrjujejo. Z Romunsko bi bilo treba ločenih pogajanj.

Dr. Šušteršič odžagan.

Poročali smo že v zadnjem času, da so slovenski voditelji in poslanci kranjskega deželnega glavarja, ustanovitelja in voditelja slovensko klerikalne (S. L. S.) stranke, — odžagali. Celo ljubljanski knezoškof Bonaventura Jeglič je Šušteršiča zapustil. Dr. Šušteršič pa ne spada k potrpežljivim naturam in je sprejel boj z vso brezobzirnostjo. Kot poslanec je izstopil iz „jugoslovanskega kluba“. V Ljubljani pa je potem na slovesni način razpustil „Slovensko ljujsko stranko“ ter z nekaterimi mu ostalimi prijatelji ustanovil neko novo „Slovensko kmetško stranko“. Radovedni smo, kako se bode ta boj naprej razvil. Za sedaj se je zapričela proti dru. Šušteršiču tako pustolovna osebna gonja, da se človeku skoraj gabi, to pa od ravno tistih oseb, ki so se pred kratkim Šušteršiča pete lizali in ga za nekakega polboga proglasili. Zastopnik slovenskih katoličanov na Evharištičnem kongresu ter delegat na katoliškem mirovnem kongresu dr. Šušteršič postal je zdaj nakrat največji lopov, denuncijant srbofilskih ljudi, „uskok“, izdajalec in bogve kaj še vse. Posledice te osebne gonje so se že pokazale. V Ljubljani sta na cesti dve klerikalni dami oklofutali deželnega glavarja. Tudi njegov avtomobil je bil baje od klerikalnih delavcev vstavljen. No, s takimi smešnimi nasilji bodejo iz Šušteršiča polagoma še „mučenika“ napravili. Kajti naši klerikalci znajo ta „kšeft“, ne samo proti nam „brezvercem“, marveč tudi proti lastnim svojim pristašem. Radovedni smo tudi, na katero stran bodo udarile ljubljanske „cigarerice“; tam bode zmaga...

Izpred sodišča.

Poljski graščak kot vojni oderuh.

Posen, novembra. Tukajšna kazenska zbornica obsodila je poljskega graščaka pl. Skrzyclewski-Duplewa zaradi vojne oderuštva na en mesec ječe in 10.000 mark globe. Lep plemenitaž!

Sleparija z jajci.

Dunaj, 27. novembra. Pred sodnijo so se imeli zagovarjati vodja firme „Agricola“ Moric Löwy in njegov sin Oskar Löwy, delikatni trgovec Baruch Katz, trgovci Moric Marion, Julij Singer, Maks Weil in Moric Grünbaum, vsi zaradi navijanja cen. Moric Löwy je l. 1916 brez opravičenosti ogromne množine jajc na Ogrskem nakupil, tako le avgusta meseca za 870.000 kron, od 1. do 11. septembra pa za 260.000 kron. Vsaka kišta prodal je naprej z dobičkom 20 do 25 kron. Istotako je na ta način kupčeval šokolado, marmelado in salamami. Veliki del blaga je imel pri svojem sokrivcu spediterju Bär shranjenega. Ostali obtoženci so mu pri temu nečednem delu pomagali. Sodnija je obsodila Morica Löwy na 3 mesece in

10.000 kron globe, Oskarja Löwy na en mesec in 2000 kron, Baruha Katz na 14 dni in 1500 kron, Julija Singer na en teden in 200 kron, Maksa Weil na 14 dni in 1000 kron globe. Proti ostalim obtožencem se bode posebej razpravljalo. Kaj pomeni za Löwyja kazni 10.000 kron, ko je vendar gotovo ogromni dobiček napravil! V tem oziru je postava pač jako pomanjkljiva!

Milijonska kupčija judov in Čehov.

Dunaj, 3. decembra. Pred sodnijo se je pričela danes na 10 dni določena razprava zaradi navijanja cen proti večinoma iz Galicije došlim trgovcem Klemens Groß, Andrej Rueff, Jožef Osterer, Aleks Kantorowicz, Juda Reich in Jakob Spiel, proti voditeljem češke industrijalne banke Antonu Spitalsky, Jožefu Vratislav, Ožbaltu Popper in Simonu Balzam. Ti zadnji trije so posodili od oktobra 1914 sem prvim obtožencem sredstva za njih grde špekulacije v raznem blagu. Imenovana češka banka je svojim kupcem le leta 1916 35 milijonov kron za nakupovanje blaga posodila in s tem veliko število nepoštenih „kšeftov“ omogočila. O tej velezanimi razpravi, ki dokazuje brezvestnost posameznih špekulantov, pa tudi lumparijo gotovih čeških denarnih zavodov, bode mo svoj čas natanko poročali.

Razno.

Hujskarija proti „Štajercu“ se je zopet raz vseh prižnic in v spovednicah, v gostilnah in odvetniških pisarnah pričela. Taka hujskarija nam je bila doslej vedno v veliko korist. Upamo tedaj, da nam bode i zdaj pomagala. Naš list je pred vojno in v vojni vedno isto patrijotično stališče zavzemal. Nikdar ni bil za razcepljenje in razkovanje premile naše avstrijske domovine. In ljudstvo v zaledju, še bolj pa junaški naši vojaki na fronti so izpoznali to pošteno prepričanje „Štajerca“. Zato se naš list povsod razširja, povsod postaja priljubljen, vsakdo ga vzame rad v roko. Ni čuda, da se politični hujškači nad tem dejstvom jezijo, da nas skušajo z navadno hujskarijo premagati in da nam očitajo vsled tega vse mogoče stvari, ki so jih vedno le sami zagrešili. Vsega tega se pa mi in naši pristaši gotovo ne vstrašimo. Čimbolj bodejo nastopniki hujskali, tembolj se bode naš list razširil. Kajti nikdo nima moči, da bi zatrl zdravo jedro v našem ljudstvu. Nikdo ne more ljudstvu odvzeti prepričanje, da je „Štajerc“ vedno zagovarjal resnično avstrijsko misel. Saj je v tem oziru celo prevzvišeni naš cesar Karl sam v svojem brzojavnem odgovoru na iskrene pozdrave „Štajerčeve“ stranke pustil izraziti, da smo na pravem, na edino pravem patrijotičnem stališču... To nam je dovolj priče! Zato pa se tudi ne strašimo agitacije in gonje od nasprotniške strani. Ljudje, katerim je veleizdajstvo več kakor patrijotizem, ki rujejo v uri največje nevarnosti zoper temelje domovine, ti ljudje nam na bodejo ničesar storili, pa naj bodejo potem oblečeni v odvetniški frak ali pa v duhovniško kuto. Le eno povemo: mi se bode mo proti tej nesramni hujskariji srbofilskih agentov z vsemi sredstvi borili, pa če se nam še toliko nepodpisanih grozljivih pisem pošlje! Mi se ne bode mo pokorili stranki kaplana Korošca, ki ruje proti podlagi Avstrije, ki ga obsojajo danes že najvišji dostojanstveniki! Mi ne!! Ako oblast ne bode ščitila avstrijske patrijote zoper napade srbofilskih agentov, ki zlorabljajo politiko in narodnost in katoliško vero v svoje umazane, veleizdajalske namene, — pomagali si bode mo sami! Tako daleč menda še nismo, da bi vsak srbofilski veleizdajalec svoje umazane pete v avstrijske patrijote brisal! Naša potrpežljivost ni tako velika, kakor kratkovidnost gotovih oblastij, ki dremlejo še zdaj, ko je vojna vendar prinesla dovolj dokazov veleizdaje... Sicer pa vemo, da stoji nepokvarjeno, pošteno avstrijsko misleče slovensko ljudstvo na naši strani, čeprav se isti huj-

škači z vsemi kripilji trudijo, da bi to ljudstvo pokvarili. Torej še enkrat: prvaški hujškači, končajte s svojim delom, kajti drugače — klin s klinom!

Vojak ustreljen. Iz Rothweina pri Mariboru se poroča: Preteklo nedeljo prišel je v tukajšno gostilno g. Pšundera pijani infanterist Rupret Stoporko in je nadlegoval goste, tako da ga je moral domači sin iz hiše spraviti. Pozneje je prišlo na prostem med dvema vojakoma in nekim domačim Rusom do prepira, pri čemur je bil Rus z bajonetom ranjen. Gostje so pohiteli tja. Zdaj je prišel tudi Stoporko in se je podal z dotičnima vojakoma, bajonet v roki, h gostilni. Gostje so zaprli vrata. Stoporko je potem okna z bajonetom razbil. Kočar Pesek imel je pri sebi šrotno puško. Dragonec Franc Budi ga je prosil, da naj mu puško prepusti in je potem ustrelil skozi vrata. Ko so gostje na prosto stopili, našli so Stoporka na tleh ležati. Bil je v vrat ustreljen in takoj mrtev. Uvedla se je sodnijska preiskava cellega žalostnega dogodka.

Cesarjevo darilo. Mizarski mojster Anton Kopriva v Celju ima sedem sinov v vojni službi. Zdaj mu je daroval cesar 500 kron ter s cesarjevim imenom okinčani križ.

* * *

„Šmir“, znani zloglasni list Grafenauerja in njegovih pomagačev, zavzema se seveda na vse pretege za „jugoslovansko“ državo. Saj je vendar že pred vojno bivši državni poslanec Grafenauer skupno s svojim prijateljem dr. Brejcom v tem zmislu deloval. Ko bi naše koroško ljudstvo ne bilo tako zdravega jedra, gotovo bi se bil dal vsaj del tega ljudstva zapeljati v protiavstrijske vseslovenske zmote. Ali koroško ljudstvo ni nikdar pozabilo svoje domovine in tudi sedaj, ko je prekrasna deželica koroška vsled krvave vojne morala prenesti tako grozovite žrtve, morala pretrpeti najhujše trpljenje, — tudi zdaj je ostalo koroško ljudstvo zvesto cesarju in Avstriji... Grafenauerjevi priganjači pa, ki so natihoma vedno upali na zmago Rusov in Srbov, katera bi jim po njih mnenju zamogla prinesiti „odrešenje“, — hujskali so naprej. In ker je stari Grafenauer od časa svojih „počitnic“ sem vendar precej na svojem ugledu izgubil, moral je vso hujskarijo izvrševati iz Kranjskega privandriani list „Mir“, med koroškim ljudstvom znan pod imenom „Šmir“. Med koroškim ljudstvom ta list seveda ni imel nikdar posebnega pomena. Nekateri so ga brali iz „špasa“, drugi zato, ker ga jim je kak politični fajmošter priporočal. In le malo je bilo tistih revnih ovc, ki so res verovali, da „Mir“ zagovarja „interese slovenskega ljudstva na Koroškem“. V zadnjih časih pa je „Šmir“ izgubil tudi pri teh lahkovernih ovčicah zadnje ostanke zaupanja. Kajti koroški človek je gotovo do brosrčen, — je lahkoveren, — nikdar pa si ne pusti iztrgati iz svojega zvestega srca ljubezen do domače grude, ljubezen do koroške domovine. Odkar je pričel „Šmir“ s svojo židovsko vsiljivostjo in na podlagi propagande čeških ter prvaških političnih farjev delovati za „jugoslovanstvo“, to se pravi za raztrganje koroške vojvodine, za razkovanje naše Avstrije, izgubil je sleherno zaslobo med ljudstvom. Kdor ima pošteno koroško srce, ta ne pogleda več „Mira“. Zato se tudi naš list i sedaj v vojni vedno bolj razširja na Koroškem, zato postaja „Štajerc“ vedno bolj priljubljen na Koroškem. Proti temu ne pomaga prav nobeno „Šmirovo“ obrekevanje. Vojna je bila velika učiteljica zakoroško ljudstvo. In nauki te vojne se ne bodejo na Koroškem nikdar pozabili! „Šmir“ naj hujška naprej, dokler ga ne bode pošteno koroško, vedno Avstriji zvesto ljudstvo pognalo preko mej v zaželjeno njegovo „jugoslovansko“ državo. Za nas je vsaka hujskarija „Šmira“ in Grafenauerjevih priganjačev le dobiček. Kajti Avstrija, zvezana z Nemčijo, je zmagovita in z njo — zmagujemo tudi mi!

Samomor. V 21 metrov globoki studenec je skočila gđc. Ernestina Kießling, družabnica družine grofa Attems v Slovenski Bistrici. Nesrečnici se je brzkone pamet zmesala.

Vlom v palačo nemškega cesarja na Wilhelmshöhe. V pondeljek ponoči so vdri dose-daj neznani vlomilci v grad nemškega cesarja Wilhelmshöhe, odkod so odnesli mnogo dragocenih ur, bronc, orožja in drugih umetnin v vrednosti 100.000 mark.

Ogromno navijanje cen s čajnimi nadomestki. Na Dunaju so aretirali oba imejtelja trdke Maksimilijana Freund, ki sta grozno navijala cene pri čajnih nadomestkih. Tekom dveh mesecev sta prodala blaga za 1.456.000 kron in imela dobička od jako slabih nadomestkov okoli 400.000 kron.

Ugotovitev privatnih zalog živil se bo vršila na Ogrskem. Kakor poročajo iz Budimpešte, je minister za prehrano grof Hadik odredil, da se morajo po celi deželi izvršiti preiskave, v koliko so si posamezni privatniki nabavili preveč živil. Ta živila jim bodo brez odškodnine odvzeta. Če bo le res.

Času primerno! Mesno karto dobro operi, jo razreži na male kosce, prideni malo jajčne in prav malo krompirjeve karte; ko si mešal že vse skupaj ¼ ure popraši malo z močno karto, mešaj še nekaj časa in zlij v ponev dobro namazano z maščobno karto. Naredi ogenj v štedilniku z premogovo karto in peči na ne prehudem ognju pol ure in pazi, da si ti ne prismoči. Za zajutrek si sku-haj kavino karto in prideni malo mlečne karte (če si tako srečen, da jo imaš)! Če imaš rad tudi sladko kavo, prideni še košček sladkorne karte. Po jedi se umij z milno in se obriši z nakazilom za obrišače. Če zvečer rad čitaš si sveti z petrolejno karto.

Preiskava „jugoslovanskih“ pritožb. Dunajski listi poročajo: Vsed posebnega poročila vlade podali so se akcijski šef dr. v. Alexi, ministerski svetnik Derlich in podpredsednik nižjeavstrijskega deželnega šolskega sveta dr. v. Breitenberg na Štajersko, Koroško, Kranjsko in Primorsko, da preiščejo od jugoslovanske strani v državni zbornici izrečene pritožbe na lici mesta. Neka druga, čisto vo-jaška komisija bode pregledala pritožbe, v kolikor se tičejo vojaštva samega. Komisije bodoje stopile naravnost s prebivalstvom v dotiko. To je prav! Očitanja in hujskarija nima nobenega pomena; treba je vedno dokazov. Ako se kje krivica zgodi, mora se tudi kaznovati ali popraviti. Po našem mnenju pa se bode kmalu izkazalo, da so v politične namene sprožene pritožbe prav klaverne.

Skandal! Pod tem naslovom pišejo celovške „Freie Stimmen“: „Kakor nam poroča neki prijatelj iz Udine, nastopajo tam škodljivo judje iz Dunaja in Budimpešte. V avtomobilih se potrebno blago (živila, sukno, žida, itd.) odvažajo, gotovo zato, da se potem v zaledju po znorelih cenah oddaja. Vprašamo, kaj imajo te hijene gospodarskega bojišča v Udini iskati in zakaj se ni izvršila že davno oblastvena zaplemba vseh živil in drugih življenskih potrebščin. Kajti na to blago — v kolikor ni potrebno za preskrbo borečih se čet, — ima vso prebivalstvo zaledja pravico?!“ K temu članku omenimo, da je dobil i „Štajerc“ celo vrsto pisem in dopisov iz fronte, v katerih se vojaki sami pritožujejo nad delovanjem teh judovskih „hijene gospodarskega bojišča.“ Ali prelivajo naši junaki res le zato svojo srčno kri, da se judovski in drugi špekulanti bogatijo? Kako pridejo ti špekulanti do dovoljenja, potovati v vojnem okolišču, medtem ko je tisočero opravičenih in res potrebnih potovanj vstavljen? Taki prizori res niso primerni, da bi povečali patrijotično čustvo poštenega prebivalstva!

Ukraden zvon. V Kamnici na Češkem je neznana tatinska družba ukradla precej težak zvon iz vaške cerkve.

Oskrba prebivalstva na Ogrskem. Na Ogrskem se namerava preskrbeti prebivalstvo z moko na četrletni in istotako se hoče omo-

gočiti prebivalstvu, da si nabavi krompir za celo leto naprej.

Smrt nemškega generala na italijanskem bojišču. „Times“ javlja: Veliki nemški avtomobil, v katerem se je nahajal neki nemški generalni poročnik in več drugih častnikov, je bil napaden po italijanskem oklopnem avtomobilu. General je zaklical! „Mi se udamo“, ali Italijani so bili že začeli streljati s strojnimi puškami ter so potnike ranili in ubili.

Beg carjeve hčerke Tatjane. Rotterdam, 1. decembra. „Morningpost“ poroča, da si je velika kneginja Tatjana, carjeva hčerka odstrigla lase, oblekla moško obleko ter zbežala iz Tomska preko Moskve v Arhangelsk, od koder se je s parnikom prepeljala v Bergen. Pred par dnevi je dospela v Newcastle, od koder se pelje naprej v Zedinjene države. Izdati hoče knjigo o svojem begu ter ima že založnika.

Miši zgrizle 20.000 levov. V trinovski okolici na Bolgarskem je imela neka kmetica spravljeneh doma za 20.000 levov bankovcev. Denarja so se lotile miši in ga zgrizle tako, da je dobila žena v narodni banki za zgrizene bankovce le 5000 levov.

Grozen roparski umor. V občini Dride na Rumunskem so našli umorjeno ženo Ciebeteru in vseh četvero njenih otrok. Zločinca še niso izsledili.

Surovo maslo namesto petroleja. Poljski list v Tešinu poroča, da uporablja ljudstvo po hribih, ker nedostaja petroleja, za razsvetljavo nesoljeno surovo maslo. Maslo daje slabo rumeno luč, ki pa kmetškemu ljudstvu za njegovo delo popolnoma zadostuje. Razen tega uporabljajo maslo kot kolomaz. — Olomuški „Pozor“ poroča, da po deželi že dolgo uporabljajo maslo za večno luč v cerkvah.

Pretežke cigare so kadili v soboto na dunajskem cesarskem dvoru. Tam se je vršila pojedina na čast delegatom nemškega Rdečega križa. Po pojedini so dobili gostje smodke, ki so bile tako težke, da sta se dva udeleznika pojedine onesyestila. Morali so ju z rešilnim vozom prepeljati domov.

Listnica uredništva in upravnika.

Vprašanje vesti. Po našem mnenju nima katoliška vera prav ničesar s tem opravili, ali je kdo prista Šušteršiča ali Korošca. Obadva sta katoličana, obadva pa tudi klerikalca. Za Šušteršiča se poteguje nadškof Stadler, za Korošca pa nadškof Jeglič. Knezoškof Napotnik se doslej še ni odločil na nobeno stran. Istotako ne rimski papež. „Očenaš“ je pa pri vseh teh v klerikalni stranki nastalih strnjah še vedno ednak. Najbolje za Vas bi bilo, da pristopite „Štajerčevi“ stranki, katere katoličanstvo je vedno ednak in še ni razgreno na vse strani, kakor kakšnja židana bluza v četrtem vojnem letu.

Vojak 87. regimenta. Ako čitate naš list, imate gotovo potrebne dokaze, da se je v „Straži“ in „Slov. Gospodarju“ Vaše tovariše v resnici imenovalo „Snopsarje.“ Kdor namreč ni klerikalec, ta je bil pri teh listih vedno „Snopsar.“ Mi pa pravimo: 87. štajerski regiment je eden najboljših in najhrabrejših in je za domovino več storil, kakor vsi klerikalni hujskači! Pozdrav!

Janko Mlakar. Ako v resnici eksistirate, Vas prosimo še enkrat za Vaš odgovor na naše svoječasno očitjanje. „Gospodar“ sicer poroča, da Vašega pisma ni sprejel; mi ga bomo pa gotovo sprejeli. Naš list vam stoji torej na razpolago, ako v resnici eksistirate!

Dr. Brumen. Res je sicer, da je g. dr. Brumen v Ptuj pred kratkim napisal članek v „Slov. narodu“ v katerem je pogrel zopet neko „staro rihto“ iz prejšnjih časov. Mislim je namreč, da pride z „jugoslovansko državo“ i zanj zopet spomlad. Zmotil se je, kajti zmotila se je vsa nekdanja „liberalna“ slovenska inteligenca. Od tega časa sem postal je g. dr. Brumen zopet tih. In mi nimamo vzroka; pečati se z njim, kajti možakar bil je vedno vsaj v svojem fanatizmu dosleden.

Možganjce. Znano nam je, kdo navija cene, znano nam je, kdo pošilja blago na Ogrsko, znano nam je, da tudi poklicani činitelji ne storijo proti temu prav ničesar. V kratkem pa bomo ua merodajnih mestih govorili, da se gotova gnezda vojnih oderuhov pokonča. Kajti pri taki kupčiji sta osleparjena kmet in konzument. Svaka sila do vremena!

Aprovizarija. Pravite, da neka slovenska firma v Ptuj oddaja petrolej le proti oddaji jajc, da se dobi pri neki drugi slovenski firmi barhent za jajca in puter, da delajo nekatere slovenske firme raje „kšelite“ pri zaprih vratih in da si je neki slovenski uradnik, ko je vse to opazoval, rokave z belo moko umazal. Prosimo, pošljite ta material mariborski „Straži“, kajti ako bi mi take stvari omenili, reklo bi se zopet, da govori iz nas

le „nemčursko“ sovraštvo. Ako bi pa „Straža“ ničesar ne storila, bomo morali mi govoriti!

Vojak v Italiji. Hvala vam za Vaše priznanje! Bili smo vedno poštenega avstrijskega mišljenja in hočemo to i zanaprej ostati! Pozdrav tovarišem!

O. A. Sv. Jurij i. ž. Pišite nam svoje želje natančno v pismu, kajti iz kratke Vaše dopisnice jih ne izpoznamo. Morda se bode zamoglo kaj napraviti.

Zaradi pomanjkanja prostora smo morali v tej številki izpustiti mnogo novic in drugih člankov. Zaradi pomanjkanja papirja in splošne draginje je položaj za časopise zdaj sploh jako težaven. Tudi cenzura še ni taka, kakor bi jo vsi želeli. Zato prosimo cenjene čitatelji za potrpljenje!

Zadnji telegrami.

Novi veliki uspehi proti Italijanom. — 9000 vjetih. — Meletta-masiv in Monte Zomo zavzet.

K.-B. Dunaj, 5. decembra. V državni zbornici naznanil je predsednik sledeče poročilo armadnega nadpoveljstva:

Po skoraj 4-tedenskih težkih pogorskih bojih, v katerih se je sovražniku v novembru nad 11.000 oficirjev in mož na vjetih ter bogati plen odvzelo, so čete armadne skupine v. Conrada vkljub mrzli gorski zimi in trdovratno se borečemu nasprotniku nanovo ofenzivo na visoki planoti „Sedmih občin“ zapričele. Po temeljiti pripravi pričele so divizije 11. armade dne 4. t. m. k napadu proti mogočnemu Meletta-masivu in so zavzele vkljub obupanemu protiodporu trdnjave Monte Baderlecche, Monte Panderecar, Monte Miela, ter Monte Meletta samega. Danes dopoldne bil je Monte Zomo sovražniku odvzet. Boj grej naprej. Včeraj in danes smo vjeli nad 9000 mož, med njimi dva brigadirja, zaplenili nad 40 kanonov, veliko število strojnih pušk, minskih metalcev, granatnih metalcev in drugega vojnega materijala. Kolikor znano, so lastne izgube — hvala izborni sopolmoči artiljerije neznatne.

v. Arz, general infanterije.

Avstrijsko uradno poročilo od srede.

K.-B. Dunaj, 5. decembra. Uradno se danes razglasa:

Razprave pri feldmaršalu princu Leopoldu bavarskemu se nadaljujejo. Vrhovni poveljnik med Dnjestrom in Črnim morjem stoječih ruskih in rumunskih čet je stavil včeraj popoldne generaloberstu nadvojvodi Jožefu in generalfeldmaršalu Mackensen predlog, da naj se pričnejo pogovori glede premirja. Naši vojskovodje so pritrjevalno odgovorili. Odposlanstvo podalo se je na kraj razprav.

Italijansko bojišče. Na visoki planoti „Sedmih občin“ so čete v. Conrada nekaj visočinskih postojank zavzele.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od srede.

K.-B. Berlin, 5. decembra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča: